

Diplomová práce
OCHRANA SOUKROMÍ VEŘEJNĚ ČINNÝCH OSOB VE SVĚTLE JUDIKATURY ESLP
PLZEŇ
Sandra Tomanová

Posudek oponenta práce

Slečna Sandra Tomanová předložila diplomovou práci na téma „*Ochrana soukromí veřejně činných osob ve světle judikatury ESLP*“. Práce je rozčleněna do pěti kapitol a úvodu a závěru. Jako cíl práce si diplomantka si zvolila „ukázat, že osoba veřejně činná má stejné postavení ve vztahu ke svému právu na soukromí jako „obyčejný jedinec“ a že její boj s médii není nikdy předem prohraný“. Přičemž autorka si rovnou vymezila i to, že se chce hlavně zabývat analýzou relevantní judikatury.

Úvodní kapitola je věnována historickému vývoji práva na soukromí, kdy nejdříve předkládá historický přehled ve světě, následně se věnuje vývoji právní úpravy na našem území a dále pak ne mezinárodním poli. Kapitulu zakončuje přehledem právní, tedy spíše ústavněprávní, úpravy práva na soukromí ve vybraných zemích. V pojednání o slovenské ústavní úpravě autorka hojně operuje s Listinou základních práva a svobod a již méně se zněním slovenské ústavy. Je pochopitelné, že z pohledu ČR je lepší hledat shodnost právní úpravy, nicméně je nutné poukázat na slovenskou praxi, která daleko více preferuje užití ústavní úpravy namísto úpravy obsažené v Listině. Nicméně tato poznámka není míněna jako faktická výtku, ale spíše jako poznámka k textu.

Další část je věnována samotnému pojmu soukromí, kdy se autorka snaží objasnit možnou definici tohoto termínu z jednotlivých pramenů. Kdy se zabývá v souladu se svou první kapitolou definicemi historickými tak i současnými. Následně se pokouší i o nalezení právní definice pojmu soukromí, ať již v právních předpisech, ale i v judikatuře, a to jednak české tak i zahraniční.

Třetí část práce je věnována právu na soukromí osob veřejně činných. Autorka se nejdříve zabývá samotným vymezením, které osoby jsou veřejně činné, koho za ně lze považovat. Autorka sice opět předkládá k úvaze mnoho názorů různých autorů, ale nakonec z nich není vyvozen nějaký obecnější závěr, jednak s ohledem na autorčino konstatování, že se hranice vymezení neustále mění a jednak i z toho, že minimálně v první části této kapitoly se jedná spíše o popis názorů druhých. Najisto je postaveno to, že za takové osoby jsou považováni politicky činné osoby.

Autorka se dále zabývá i postavením takové osoby v rámci řízení na ochranu osobnosti, kdy předkládá určitý vývojový průřez postavením dotčené osoby co do povinnosti důkazní a tvrzení v rámci případného sporu.

Ve zbytku kapitoly se pak autorka věnuje vybraným rozhodnutím, které předkládá v detailním popisu případu, doplněným určitým svým komentářem nebo poznámkou. Případy jsou voleny dle jednotlivých, autorkou určených kategorií. Z práce není zcela zřejmé, co vedlo autorku k výběru těchto případů. Za nedostatek zde považuji skutečně nedostatečné vymezení tzv. celebrit, či jinak veřejně známých osob pro další posouzení jejich postavení v rámci případných řízení.

Další kapitola je věnována autorkou několika případům, ve kterých byl řešen konflikt mezi právem na soukromí a postavením veřejné osoby, resp. míra ochrany soukromí. Kapitola je obdobně jako závěr předchozí části věnována popisu jednotlivých vybraných případů, kdy zde autorka uvádí i své kritérium pro výběr daného případu.

Poslední kapitolu autorka nazvala shrnutí, které obsahuje v sobě určitou analýzu i nové prvky, například pojednání o stalkingu a úvahu de lege ferenda. Tato kapitole je opět zajímavě členěna i vzhledem k předchozímu členění práce, kdy se autorka nejdříve zabývá hranicí veřejného zájmu na informacích, dále pak stalkingem a nakonec i úvahou zda lez být veřejně známou osobou proti své vůli. Pojednání jsou zajímavá, ale v určitém smyslu i skutečně shrnující ve vztahu k předchozím částem práce, na druhou stranu jsou zde i úvahy, které nemají oporu v práci a jsou nové.

Závěr práce vyznívá z celé práce nejméně přesvědčivě, jelikož je to jenom určité úvahově pojaté shrnutí. Co zde není, není zde vyhodnocení cílů práce, což ostatně absentuje i v práci jako takové. Autorka si za cíl dala prokázat určitou tezi, nicméně z práce není patrné, zda je její teze vyvrácena či potvrzena.

Předložená práce slečny Sandry Tomanové je prací srozumitelnou a diplomantka prokázala schopnost pracovat s vědeckými prameny, a to i prameny cizojazyčnými. Diplomová práce slečny Sandry Tomanové splňuje všechny požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji** k obhajobě. V případě úspěšné obhajoby navrhuji práci hodnotit jako **výbornou**.

Zároveň bych rád, aby diplomantka v rámci své obhajoby vyjádřila ke vztahu práva na lidskou důstojnost a čest a jí zpracované téma, zejména co do podstaty případných sporů.

V Plzni dne 3. července 2013

JUDr. Tomáš Pezl